

ODVETNIŠKA ZBORNICA SLOVENIJE**Komisija za etiko****Odvetnica Živa Drol Novak – preds.****Odvetnica Tatjana Ahlin****Odvetnik Janez Starman****Št.: 219/2016****Ljubljana, 10. 5. 2016****Mnenje**

**o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili
Kodeksa odvetniške poklicne etike**

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala ravnanje odvetnika ter

sprejela stališče,

da [REDACTED] z navedbami v odgovoru na tožbo v delovnopravnem sporu, ki ga je sprožila prijaviteljica in v katerem je zastopal toženo stranko, **ni kršil pravil in načel Kodeksa odvetniške poklicne etike.**

Obrazložitev:

[REDACTED] (v nadaljevanju: prijaviteljica) je na Odvetniško zbornico Slovenije podala prijavo zoper [REDACTED] (v nadaljevanju odvetnika). Očita mu nespoštljiv odnos do nje kot nasprotne stranke v delovnopravnem sporu, ki ga je sprožila zaradi odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov. V odgovoru na tožbo naj bi odvetnik kot pooblaščenec nasprotne stranke uporabil besede, ki so prijaviteljico popolnoma degradirale, prizadele in razčlovečile ter pripeljale do hudega duševnega stanja. Po navedbah prijaviteljice naj bi jo odvetnik označil za navadno tatico, ki s

človeškega vidika nima več pravice delati v delovni organizaciji, čeprav po navedbah prijaviteljice ni ničesar ukradla in nikoli ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje. Po mnenju prijaviteljice je odvetnik s tem ravnal v nasprotju s pravili in načeli Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Na očitke prijaviteljice je odvetnik podal pisna pojasnila. Navedel je, da je na identične očitke prijaviteljice že odgovoril v vlogi sodišču, kjer je smiselno navedel, da je bila prijaviteljica dne 10. 11. 2014 seznanjena z očitanimi kršitvami pogodbe o zaposlitvi in dokazi. Po prejemu zahteve za izjasnitev glede prijave se je odvetnik ponovno pogovoril tudi s predstavniki mandanta. Ti v celoti vztrajajo pri svojih navedbah, katere je odvetnik povzel v odgovoru na tožbo. Odvetnik je predložil tudi vse vloge, ki jih je v predmetnem delovnopравnem sporu vložil na sodišču, ter sodbo prvoinstanjskega sodišča, s katero je sodišče zavrnilo tožbeni zahtevk prijaviteljice.

Komisija za etiko (v nadaljevanju tudi komisija) ugotavlja, da gre v obravnavanem primeru za občutljiv delovnopравni spor, v katerem je bila prijaviteljici odpovedana pogodba o zaposlitvi iz razloga po 1. in 2. alineji prvega odstavka 110. člena ZDR-1, ker je huje kršila obveznosti iz delovnega razmerja, pri katerih je imela kršitev vse znake kaznivega dejanja. O delovnopравnem sporu med prijaviteljico kot tožnico in delodajalcem, ki ga zastopa odvetnik, je že odločalo prvoinstanjsko sodišče ter tožbo prijaviteljice zavrnilo, komisija pa je v zvezi s prijavo skladno s svojimi pristojnostmi obravnavala zadevo zgolj z etičnega vidika delovanja odvetnika. Za prijaviteljico so sporne in v nasprotju s pravili in načeli Kodeksa navedbe odvetnika, s katerimi jo je v odgovoru na tožbo z dne 7. 1. 2015 označil za tata, ki v delovni organizaciji mandanta zaradi svojega ravnanja pod nobenim pogojem nima več prostora.

Komisija je proučila zadevni zapis v luči domnevnih kršitev dolžnega ravnanja odvetnika, ki mu ga nalaga Kodeks odvetniške poklicne etike, ter je mnenja, da odvetnik ni kršil pravil in načel odvetniškega obnašanja iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Komisija je za prijaviteljico sporne navedbe presojala najprej z vidika morebitne kršitve 59. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju tudi Kodeksa), ki določa, da naj odvetnik nasprotne stranke ne smeši, zaničuje zmerja ali ji grozi. Kršitev kodeksa bi v konkretnem primeru, ko je bil spor med bivšim delodajalcem in zaposleno že močno stopnjevan v postopku na sodišču, predstavljala takšna navajanja odvetnika, ki bi bila objektivno žaljiva in hkrati tudi očitno nepotrebna pri zastopanju interesov stranke. Ob tem komisija meni, da sporni zapis ni bil objektivno žaljiv, pa čeprav se je prijaviteljica subjektivno

čutila prizadeto. Po mnenju komisije predstavljajo za prijaviteljico sporne navedbe sicer negativno vrednostno oceno, ki pa je izražena v okviru dopustne pravne argumentacije. Ob tem je komisija tudi upoštevala, da je odvetnik za prijaviteljico sporne navedbe v svoji vlogi povzel na izrecno željo mandanta, te pa temeljijo na dokazih, izvedenih v disciplinskem postopku pri mandantu. Ob tem komisija sicer pripominja, da se je potrebno v največji možni meri izogibati navajanjem, ki bi lahko predstavljale vrednostno sodbo, če to ni nujno potrebno za zastopanje pravic in pravnih koristi stranke.

Navedbe v odgovoru na tožbo po oceni komisije tudi ne presegajo dopustnih meja izražanja, ki bi pomenile poseg v pravice prijaviteljice. Prav tako komisija ne more zaključiti, da bi bila navajanja očitno nepotrebna pri zastopanju interesov stranke. Kot že navedeno, je v predmetni zadevi delovnopравни spor sprožila prijaviteljica, odvetnik pa je v tem postopku zgolj zastopal interese svoje stranke, ki se je morala v odgovoru na tožbo ter nadaljnjih vlogah ubraniti tožbenih očitkov prijaviteljice. Vsebina za prijaviteljico spornih navajanj odvetnika se je nanašala neposredno na srž delovnopravnega spora, v katerem se je ugotavljala zakonitost odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov na strani prijaviteljice.

Komisija še pojasnjuje, da odvetnik pri zastopanju stranke samostojno oceni in se po najboljši vesti odloči, upošteva vse okoliščine, kako bo v posameznem primeru zastopal koristi svoje stranke, ob čemer mora biti njegova odločitev v duhu pravil in načel kodeksa (4. člen Kodeksa). V obravnavanem primeru je po mnenju komisije odvetnik pri zastopanju svoje stranke postopal tako, kot je menil, da je zanjo najbolj koristno, ob tem pa, kot že pojasnjeno, ni prestopil meje sprejemljivega vedenja in obnašanja proti prijaviteljici kot nasprotni stranki. Njegove navedbe po mnenju komisije po obsegu in intenzivnosti niso bile takšne narave, da bi ustrezale standardu neprimernega obnašanja po odvetniškem kodeksu. Komisija še zaključuje, da bi v primeru, da bi za prijaviteljico sporne navedbe pomenile žalitev za prijaviteljico, po vsej verjetnosti po uradni dolžnosti takšne navedbe v vlogi sankcioniralo že sodišče, pred katerim je tekel delovnopравни spor (109. člen Zakona o pravdnem postopku), vendar pa tudi sodišče teh navedb ni štelo za žalitev prijaviteljice kot nasprotne stranke, zato zoper odvetnika tudi ni ukrepalo.

Komisija za etiko

Odvetnica Živa Drol Novak, l.r.
Odvetnica Tatjana Ahlin, l.r.
Odvetnik Janez Starman, l.r.

